

Imnul Fericitei Veronica Antal

T: Pr. Iosif Diac
M: Pr. Cristian Dumea

S. 1. Au în-flo - rit iar în Mol-do-va cri - nii, Gră-di-na Mai-cii Dom-nu lui s'a îm-bră

A.

T.

B.

4
S. cat cu mii și mii de flori în - mi-res-ma - te, dar a'n-flo - rit și'un crin în -

A.

T.

B.

7 **Refren**

S.
 sân-ge- rat. "În-geri ai Dom-nu-lui, în Car-tea Vie - ții, să scri-eți că eu sunt

A.
 "În-geri ai Dom-nu-lui, în Car-tea Vie - ții, să scri-eți că eu sunt

T.
 "În-geri ai Dom-nu-lui, în Car-tea Vie - ții, să scri-eți că eu sunt

B.
 "În-geri ai Dom-nu-lui, în Car-tea Vie - ții, să scri-eți că eu sunt

11

S.
 a lui I- sus...!" Fra-te creș - tin, și so - ră, nu ui - ta: când ești ră -

A.
 a lui I- sus...!" Fra-te creș - tin, și so - ră, nu ui - ta: când ești ră -

T.
 a lui I- sus...!" Fra-te creș - tin, și so - ră, nu ui - ta: când ești ră -

B.
 a lui I- sus...!" Fra-te creș - tin, și so - ră, nu ui - ta: când ești ră -

14

S.
nit, ri - di - că - te, nu re - nun - ța!

A.
nit, ri - di - că - te, nu re - nun - ța!

T.
nit, ri - di - că - te, nu re - nun - ța!

B.
nit, ri - di - că - te, nu re - nun - ța!

2. Când în amurg domoală luna suie
cu'al ei covor de stele dinainte
te-ntorci de la vecernie smerită
și-nvârți în mâini rozariul Maicii Sfinte.

3. Tu meditai la Mirele-ndurării
cât e de dulce-n sufletul nevinovat
și-n aerul curat al înserării
Isus, chiar El, din cer, te-a-ncununat.

4. Ți-a pus pe cap coroană de martiră
și te-a-mbrăcat cum în grădină-s crinii;
ajută-ne pe toți să fim mai vrednici
să-naintăm pe căile luminii!

5. Ești franciscană-n Ordinul al treilea
o, Veronica, sfânta curăției!
Când și pe noi ne va-ncerca durerea
condu-ne către poarta veșniciei!

6. Și când în valea lacrimilor grele
Mă voi simți zdrobit și-n chin pe-acest pământ,
să-L rogi pe Tatăl îndurării mele
să-mi dea și mie harul să fiu sfânt!